

РЕШЕНИЕ

№ 6109

гр. София, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 29.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **4664** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 5300-58/19.04.2022г. по описа на ОДОП С. при ЦУ на НАП от „ИДП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Й. Д. Й. със седалище и адрес на управление –гр.С., [улица], срещу издаденият на дружеството Ревизионен акт № Р-22221020000996-091-001/15.12.2021г., издаден от И. М. Р.- орган, възложил ревизията и Б. М. Я. –ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 495/04.04.2022г.на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП за установен корпоративен данък по ЗКПО за 2014г. ведно с начислените лихви. Жалбоподателят оспорва ревизионният акт за установените данъчни задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2014г. Излагат се аргументи за изтекла погасителна давност. Сочи се, че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до нарушаване правото на защита на ревизираното лице, свързани с компетентността на органа, издал Заповеди за изменение на ЗВР, с които срокът на ревизионното производство е удължаван. Моли оспореният ревизионен акт да бъде отменен. В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.Н., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски в размер на заплатената държавна такса. Ответният административен орган – Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт С., която излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Моли съда да я остави без уважение, като

остави в сила оспореният ревизионен акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител. Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно по реда на чл.29 ал.4 от ДОПК на 12.01.2022г. на жалбоподателя. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 25.01.2022г. и заведена с вх. № 17-00-156 на 25.01.2022г. по регистъра на ТД на НАП С.. Решение № 495/04.04.2022г. на директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е връчено на 05.04.2022г.

Жалба с вх.№ 53-00-58/19.04.2022г. по описа на ДОДОП -С. и адресирана до АССГ е подадена на 19.04.2022г., т.е. в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна- участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020000996-020-001 от 21.02.2020г., връчена по електронен път на 27.02.2020г., е възложено извършването на ревизия на „ИДП“ ООД, за определяне на задълженията на дружеството за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2014г. до 31.12.2019 г. ѝ за данък върху добавената стойност по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. Със Заповеди за изменение на Заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221020000996-020-002 от 24.04.2020 г., №Р-22221020000996- 020-003 от 27.05.2020 г. и №Р-22221020000996-020-004 от 23.06.2020г. е продължаван срокът за приключване на производството, като определеният краен срок е до 24.07.2020г. На основание чл.114 ал.4 от ДОПК въз основа на Заповед за удължаване срока на ревизията №Р-22221020000996-ЗИД-001 от 10.07.2020 г., издадена от заместник изпълнителния директор на НАП, съгласно Заповед №3-ЦУ-825, срокът за приключване на производството е продължен до 27.01.2021 г., като в тази връзка е издадена ЗИЗВР №Р-22221020000996-020-005 от 10.07.2020г. Със Заповед №Р-22221020000996-ЗИД-002 от 12.01.2021 г., издадена от изпълнителния директор на НАП, е удължен срокът за приключване на производството до 27.04.2021 г., като в тази връзка е издадена ЗИЗВР №Р-22221020000996-020-006 от 12.01.2021 г. Със Заповед №Р-22221020000996-ЗИД-003 от 23.04.2021 г., издадена от заместник изпълнителния директор на НАП, съгласно Заповед № ЗЦУ-1448, срокът за приключване на производството е продължен до 27.10.2021г. Във връзка с това е издадена ЗИЗВР №Р-22221020000996-020-007 от 23.04.2021г.

Всички заповеди в хода на ревизията са издадени от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии и проверки“ в отдел „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221020000996-092-001 от 16.11.2021 г., връчен по електронен път на 19.11.2021

г. На основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното лице е подадено възражение срещу РД, преценено от органите по приходите като процесуално допустимо, но неоснователно по същество.

Ревизията приключва с РА №Р-22221020000996-091 -001 от 15.12.2021 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

С оспорения ревизионен акт на жалбоподателя са определени задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2014 г. в размер на 20 259,66 лв., ведно с лихви за забава в размер на 13 798.08 лв., предмет на настоящото съдебно производство.

В останалата част РА не се обжалва и е влязъл в сила.

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5-годишния срок. Годишната данъчна декларация по ЗКПО за 2014г., се подава до 31.03.2015г., следователно срокът започва да тече от 01.01.2016г. и изтича на 31.12.2020г., поради което проведеното ревизионно производство е допустимо.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор – за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-128/18.02.2020г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК., в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Съгласно чл.119, ал.2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Решение № 495/04.04..2022г. също е издадено от компетентен орган –директор на Д“ОДОП“ –С. при ЦУ на НАП.

Компетентността на органа, подписал посочените по-горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла

на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити. Ревизиращият екип е изследвал всички факти и обстоятелства, които са от значение за доказване на реалността на доставката на стоки и на предоставените транспортни услуги, както и обективната възможност на доставчиците да ги извършат. Подробно са анализирани всички представени от жалбоподателя писмени доказателства, включително, такъв анализ е извършен и от решаващия орган. РА е издаден при спазване на разпоредбата на чл.119 ал.2 от ДОПК в 14-дневния срок, считано от подаване на възраженията срещу РД на 01.12.2021г.

В жалбата адресирана до АССГ, се излагат доводи за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, изразяващи се в неспазване на разпоредбата на чл.114 ал.4 от ДОПК. Същите аргументи са изложени и в жалбата до директора на Д“ОДОП“-С., които са обсъдени подробно в решението, с което е потвърден РА в оспорената му част.

По делото са приети като писмени доказателства Заповед № Р-22221020000996-ЗИД-001 от 10.07.2020г., Заповед №Р-22221020000996-ЗИД-002 от 12.01.2021г. и Заповед №Р-22221020000996-ЗИД-003 от 23.04.2021г. издадени от изпълнителния директор на Национална агенция за приходите, видно от съдържанието на които срокът на извършване на ревизията е продължен до 27.10.2021г. Цитираните заповеди са издадени в изпълнение именно на разпоредбата на чл.114 ал.4 от ДОПК. Въз основа на тях са издадени и ЗИЗВР № Р-22221020000996-020-005 от 10.07.2020 г., №Р-22221020000996-020-006 от 12.01.2021 г. и №Р-22221020000996- 020-007 от 23.04.2021 г. от органа, възложил ревизията, с който е продължаван срокът за приключване на производството, като определеният Краен срок е до 27.10.2021 г. Ето защо изложените аргументи за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила са неоснователни и недоказани. Не е нарушено правото на жалбоподателя да участва в

ревизионното производство, да представя доказателства в това производство и да прави доказателствени искания. При провеждане на административното производство са спазени всички предвидени в ДОПК срокове.

Съдът дължи произнасяне и по повод направеното с жалбата възражение за изтекла погасителна давност за заплащане на задълженията за корпоративен данък за 2014г.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

Съгласно приложимата редакция на чл. 93 от ЗКПО за 2014 г., дължимият корпоративен данък за съответната година се внася до 31 март на следващата година. Това означава, че началото на погасителната давност съгласно чл. 171 от ДОПК, относно процесното задължение за 2014 г. започва да тече от 01.01.2016 г.

На основание чл. 172, ал. 1, т. 1 от ДОПК, давността спира, когато е започнало производство по установяване на публичното вземане, но за не повече от една година. За установяване на задълженията за 2014 г. е възложена ревизия на 21.02.2020 г. със ЗВР №Р-22221020000996-020-001. По смисъла на цитираната разпоредба, ревизионното производство започва от датата на връчване на заповедта за възлагане на ревизия, в случая от 27.02.2020 г. До започване на ревизионното производство на 27.02.2020 г. от 5 годишната давност са изтекли 4 години, 1 месец и 27 дни. От горното следва, че срокът по чл. 171, ал. 1 от ДОПК за задълженията по ЗКПО е спрял с връчването на ЗВР за срок от една година, на основание чл. 172, ал. 1, т. 1 от ДОПК до 27.02.2021 г. До издаването на РА на 15.12.2021 г., от 5 годишната давност съответно са изтекли - 4 години, 11 месеца и 12 дни. На основание чл. 172, ал. 2 от ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане. С оглед на изложеното възраженията на жалбоподателя за изтекла погасителна давност са изцяло неоснователни. Неправилни са съжденията на жалбоподателя, че давността се прекъсва с „връчване на РА на ревизирия субект“, който е получен от дружеството на 12.01.2022г. Законът е категоричен и ясен, че давността се прекъсва „с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение“ / чл.172 ал.2 от ДОПК/

Решаващият орган е посочил, че давността е прекъсната и на друго основание, а именно с предприемането на действия по принудително изпълнение с Постановление №0220022-139- 0000064/13.01.2022г. За събиране на задълженията на дружеството е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2022 г., като е издадено Съобщение за доброволно изпълнение № С220022-048-0000944/18.01.2022 г. и Разпореждане за присъединяване изх. №С220022-105-0062496/24.02.2022 г.

Законосъобразни са изводите на решаващия орган, че давността е прекъсната, съответно задължението за 2014 г. не може да се погаси с изтичането на давностния срок по чл. 171, ал. 1, т. 1 от ДОПК.

Относно твърденията на жалбоподателя, че ревизионният доклад не е съставен в 14-дневен срок по чл.117 ал.1 от ДОПК, считано от изтичането на срока за извършване на ревизията, съдът следва да отбележи, че трайна е съдебната практика на ВАС в тази насока, затова че цитираният срок има инструктивен характер, поради което неспазването му не води до нарушаване правата на ревизираното лице и не

съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Отделно от това следва да се съобрази и обстоятелството, че ревизионният доклад е издаден само с 5 дни закъснение.

По материалния закон:

През ревизирия период „ИДП“ ООД извършва префактуриране на електроенергия. За 2014г. дружеството е подало годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО със счетоводен финансов резултат загуба в размер на 60 776,40 лв. и данъчен финансов резултат загуба в размер на 2 682,36 лв. Декларирани са общи приходи в размер на 219 417,66 лева и общо разходи в размер на 280 194,06 лева.

През 2014 г. дружеството е отписало задължение в размер на 207 092,42 лв. по фактура от 1996 г. като недължимо и признато като текущ приход, който участва в определянето на счетоводния финансов резултат за 2014 г. Същевременно със същата сума и на основание чл. 34 от ЗКПО е декларирано намаление на счетоводния финансов резултат през 2014 г. От жалбоподателя не са изложени аргументи в подкрепа на декларираното преобразуване на финансовия резултат за периода нито пред решаващия орган, нито пред настоящата съдебна инстанция.

В декларацията е отразено увеличение на финансовия резултат в размер на 259 299,00 лева на основание чл. 34 от ЗКПО – разходи от последващи оценки на активи и пасиви. Установено е, че дружеството е отписало задължение към доставчик по фактура, издадена през 1996г., отразено по кредита на счетоводна сметка 719 „Други приходи“. Така направените фактически констатации на органите по приходите не се оспорват от жалбоподателя, нито пред решаващия орган, нито пред настоящата съдебна инстанция.

Органите по приходите са посочили, че когато към 31.12. на съответната година в счетоводния баланс на лицето има задължения, които не са отписани като счетоводен приход и не са погасени, и настъпи, някое от обстоятелствата по смисъла на чл. 46, ал. 1 от ЗКПО, то със сумите на тези задължения следва да се извърши увеличение на счетоводния финансов резултат за данъчни цели в годината, в която е настъпило това обстоятелство. Отбелязано е, че задължението в размер на 207 092,42 лв. не е участвало при преобразуване на счетоводния финансов резултат в предходни на 2014 г. години, при настъпване на някое от обстоятелствата, визирани в чл. 46, ал. 1 от ЗКПО. Задължението е отписано, като е отразено в приходите на дружеството през 2014 г. и за този счетоводен приход не може да се приложи чл. 46, ал. 3, т. 2 от ЗКПО /отчетените счетоводни приходи в резултат на отписване на задължението да бъдат посочени в намаление/.

Органите по приходите не са признали извършеното преобразуване на счетоводния финансов резултат в посока намаление в размер на 207 092,42 лв., в резултат на което е установен данъчен финансов резултат за периода печалба в размер на 202 596,64 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 20 259,66 лв.

В жалбата не се излагат аргументи за материална незаконосъобразност на ревизионния акт. В съдебното производство жалбоподателя не ангажира доказателства и не е направил доказателствени искания.

Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения

от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност, въз основа на който черпи благоприятни правни последици.

Съгласно чл.46 ал.1 от ЗКПО При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със сумата на задълженията на данъчно задълженото лице, като увеличението се извършва в годината, в която настъпи едно от следните обстоятелства:

1. (изм. – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) изтичане на три години за задълженията с тригодишен давностен срок или на 5 години за задълженията с петгодишен давностен срок от момента, в който задължението е станало изискуемо;
2. производството по несъстоятелност на данъчно задълженото лице е прекратено с утвърден оздравителен план, в който се предвижда непълно удовлетворяване на кредиторите; увеличението се извършва с размера на намалението на задължението;
3. с влязло в сила съдебно решение е постановено, че задължението или част от него е недължимо;
4. кредиторът се е отказал от вземането си по съдебен ред или го е опростил; увеличението се извършва с размера на опростената сума;

5. (изм. – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) преди изтичане на съответния срок по т. 1 задълженията са погасени по силата на закон;
6. данъчно задълженото лице е подало молба за заличаване.

Съгласно ал. 2, алинея 1 не се прилага, когато в годината на настъпване на обстоятелство по ал. 1 задължението е погасено или са отчетени счетоводни приходи в резултат на отписване на задължението. В същия смисъл е и т. 2, раздел Г от приложение към СчС 18 "Приходи", според която приходът от отписано задължение се признава при изтичане на давностния срок или при наличие на други основания за отписване на задълженията. В ревизонното производство жалбоподателят не е представил документи, удостоверяващи отписването на вземане от клиент по фактури от 2006г. в размер на 259 299 лева, отчетено като разход по дебита на счетоводна сметка 619 Други разходи Когато към 31.12. в счетоводния баланс на дружеството има задължения, които не са отписани като счетоводен приход и непогасени, и настъпи някое от обстоятелствата по чл.46 ал.1 от ЗКПО, то със сумите на задълженията следва да се извърши увеличение на счетоводния финансов резултат за данъчни цели в годината, в която е настъпило това обстоятелство. Ако преобразуването в рамките на съответната година е пропуснато, но задължението е отписано като счетоводен приход в по –късен период, то през годината през която е следвало да се направи преобразуването следва да се приложи чл.46 ал.1 от ЗКПО – задължението следва да се посочи в увеличение и през годината, в която е отчетено счетоводен приход чл.46 ал.3 т.2 от ЗКПО / Когато ал. 1 е приложена през предходна година, при определяне на данъчния финансов резултат за

текущата година счетоводният финансов резултат се намалява със:

1. сумата на погасеното през текущата година задължение;
2. отчетените счетоводни приходи през текущата година в резултат на отписване на задължението. Отписаното задължение не попада обаче в тази хипотеза, тъй като не е извършено увеличение в предходни периоди по реда на чл.46 ал.1 от ЗКПО

Предвид това правилно органите по приходите са увеличили финансовия резултат за 2014г. със сумата от 207 092,42 лева, въз основа на което е установено допълнително задължение за корпоративен данък за процесния период в размер на 20259,66 лева и са определени лихва за забава в размер на 13 798,08 лева.

Съдът при изложените по –горе мотиви, приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при съответствие с материално –правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото разноски се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл.8 ал.1 т.4 от Наредба № 1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 1551,73 лв.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ИДП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Й. Д. Й. със седалище и адрес на управление –гр.С., [улица], срещу издаденият на дружеството Ревизионен акт № Р-22221020000996-091-001/15.12.2021г., издаден от И. М. Р.- орган, възложил ревизията и Б. М. Я. –ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 495/04.04.2022г.на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП, в оспорената му част, за установен корпоративен данък по ЗКПО за 2014г. в размер на 20259,66 лева и начислени лихви за забава в размер на 13 798,08 лева.

ОСЪЖДА „ИДП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Й. Д. Й. със седалище и адрес на управление –гр.С., [улица], да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 1551,73 лева /хиляда петстотин и петдесет лева и седемдесет и три стотинки / разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на

страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: